

til, at Prisniveauet var det samme i Efteraaret og Vinteren 1921—22 som nu i Efteraaret eller i det sidste halve Aar. Man kan altsaa ikke deri finde Argumenter for en Nedsættelse af disse Takster. Jeg skal være villig til i det kommende Udvalg at overveje, om man kan finde en Ordning, hvorefter Taksterne retter sig efter Prisernes Stigning og Fald, idet man tager de givne Takster og Prisniveauet i Efteraaret og Vinteren 1921—22 til Udgangspunkt.

Lovforslagets § 5, Ændringer i Lovens § 29, gaar ud paa at tydeliggøre, at der for de ved Stat og Kommune ansatte Funktionærer og Arbejdere, hvad enten de faar Pension eller ikke, ikke af Stat og Kommune skal betales Bidrag til Arbejdsløshedsfonden. Den samme Praksis har været fulgt hidtil, men dette skulde tydeliggøres i Lovforslagets Tekst. Om det nu er lykkedes at faa det skrevet saaledes, at det er helt tydeligt, at dette er Meningen, er jeg ikke saa sikker paa. Det forekommer mig, at der, som Lovforslagets Tekst nu er affattet, kan blive Plads for den samme Tvivl som tidligere, men naar blot man ved, hvad Meningen er, er det jo det væsentligste.

Spørgsmaalet om Arbejdsløshedsfonden og Tilvejebringelse af Midler til den er bragt ind paa et helt nyt Grundlag. Der rejses en ny Diskussion derom ved de Betragtninger, som blev fremsat af det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) i hans Bemærkninger forleden, idet det ærede Medlem hævdede, at hele Afsnit III vedrørende den ekstraordinære Arbejdsløshed, Arbejdsløshedsfonden og Nødhjælpsarbejder nu burde fjernes fra Lovgivningen. Det er meget hurtigt, at det ene af de Partier, der støtter Regeringen og den Gang var med til at sige god for den store Reform, som da blev gennemført, er kommet paa det rene med, at den ingenting var værd. Den Form, man den Gang gav Bestemmelsen om Nødhjælpsarbejder, havde jeg ogsaa min Tvivl overfor; jeg udtalte her i dette høje Ting, at jeg troede ikke, den vilde komme til at betyde noget i Praksis, og det har jo vist sig at være rigtigt.

Hele Spørgsmaalet om Arbejdsløshedsfonden og Tilvejebringelsen af Midler til den er altsaa nu rejst og vil blive drøftet igen. Det var noget nyt, man kom ind paa, og det er jo tidligt, at saa stærke og indflydelsesrige Indvendinger rejser sig mod det. Fra vor Side har vi gjort den Betragtning gældende, at det vel kunde være rigtigt at tilvejebringe en Fond til Imøde-

gaelse af ekstraordinær Arbejdsløshed, men at det Grundlag, man havde vedtaget for Tilvejebringelsen af Midlerne, ikke var rationelt, idet man uden videre lod enhver stor eller lille Arbejdsgiver yde Bidrag dertil uden Hensyn til Virksomhedens Art og Størrelse. Derfor tror jeg, man i Praksis er kommet ind paa at opkræve en direkte Skat af en højst vilkaarlig Art, en direkte Skat, som lægges paa en Kreds af Borgere blot med den Motivering, at de gennem deres Virksomhed giver Arbejde til andre. Skulde der tilvejebringes en Arbejdsløshedsfond ved Bidrag fra det offentlige, fra Arbejdsløshedskasserne og fra Arbejdsgiverne, burde der lægges Vægt paa, at den Del af Arbejdsgiverne og deres Virksomheder, som har større eller mindre Indflydelse paa, om der bliver Arbejdsløshed, altsaa først og fremmest den store Industri og de store Virksomheder, som sætter Pris paa, ja, nødvendigt forudsætter, at der findes en Arbejderreserve, kom til i væsentlig Grad at betale Bidragene. Jeg tror derfor, at man, naar man har gjort sine Erfaringer paa dette Omraade, ikke alene vil finde det rimeligt at undtage de mindre Virksomheder, som vi tidligere har stillet Forslag om at undtage, fordi de i de allerfleste Tilfælde er af en helt anden Art end de store Virksomheder, idet de har det samme faste Medarbejderantal fra Aar til Aar, men at man ogsaa vil tage under Overvejelse, om der ikke kan skelnes mellem de forskellige Virksomheders Art. Der findes nemlig ogsaa Virksomheder med et noget større Antal Arbejdere, hvor Antallet af Arbejdere er fastlagt fra Aar til Aar og ikke ændres, hvad enten Tiderne gaar op eller ned, hvad enten der er større eller mindre Arbejdsløshed. Dette tror jeg, man bør tage under Overvejelse og Drøftelse. Man bør se at finde en Form, der kan virke mere tilfredsstillende end den nuværende, der faktisk har skabt megen og berettiget Misnøje hos mange, navnlig af de mindste Arbejdsgivere Landet over, idet disse med Rette beklager sig over den Vilkaarlighed, de gennem denne Lov har været udsat for. Jeg tror derfor, at den af os rejste Indvending vil komme igen og have vundet i Styrke siden sidst, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister i Forhandlingerne om dette Lovforslag vil vise sig lydhør derfor, saa vi muligvis kan komme til et bedre Resultat end forrige Gang og navnlig naa til at fritage de smaa Virksomheder med 1, 2, 3 eller 4 Arbejdere, som ikke kan siges at have større Forpligtelse til at bidrage til en